

สาระ: ลุกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่ทำกรรมคิดว่าตนเองเป็นคู่รักและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักเดียว เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์

คำถาม: ลูกได้รับคำสั่งใจจากพ่อในเวลาของสงครามมหาภารตะ?

คำตอบ: ลุกๆ คำสั่งของพ่อก็คือ: จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ให้สาสน์นี้แก่ทุกคนว่า: ให้จดจำพ่อและอาณาจักรและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ทำความเพียรพยายามที่จะก้าวไปข้างหน้า

โอมชานติ ลุกๆ กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีขุมหมทางจิตอื่นใดที่ทุกคนพูดว่าพวกเขาทั้งหมดกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือสถานที่เดียวเท่านั้น ลุกๆ รู้ว่าบาบาได้ให้การกำหนดว่า: ฝ่าแต่จดจำพ่อตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต เพียงพ่อเหนือโลกเท่านั้นที่พูดว่า: โอ้ ลุกๆ ลูกทั้งหมดกำลังรับฟังท่าน ท่านไม่เพียงแต่บอกลูกๆ เท่านั้น แต่ท่านกำลังบอกทุกคนว่า: ลุกๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกที่ลูกได้สะสมสมาเอาไว้จะสามารถขจัดออกไปและลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถกลับมาสะโตประธาน ลุกๆ ดวงวิญญาณดั้งเดิมสะโตประธานและแล้วขณะที่กำลังเล่นบทบาทลูกได้้อย่างตาโมประธาน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพูดคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ บางทีพ่อทางร่างก็อาจจะมีลูก 2-4 คน พวกเขาจะได้รับการบอกให้พำร่ชื่อของรามหรือชื่อของราม ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่เป็นของสี่ตาหรือพวกเขาจะได้รับการบอกให้จดจำศรีกฤษณะ เขาจะไม่พูดว่าโอ้: ลุกๆ เวลานี้จดจำฉันพ่อของลูก พ่อของพวกเขาจนถึงอย่างไรก็อยู่ที่บ้าน ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการจดจำระลึกถึงเขา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดถึงสิ่งนี้กับดวงวิญญาณที่มีชีวิต เป็นดวงวิญญาณที่หนึ่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อของลูกดวงวิญญาณมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นหลังจาก 5000 ปี เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณได้พบกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนบทเรียนนี้แก่ลูกๆ ทุกวงจร โอ้ ลุกๆ ลูกเคยจดจำพ่อ โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! แนนอนที่พ่อมา ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะฝ่าแต่จดจำพ่ออีกยาวนานเพียงใด? แนนอนที่จะมีขีดจำกัด ผู้คนไม่รู้ขีดจำกัดของยุคเหล็กนั้นคือเมื่อไรที่ยุคเหล็กจบสิ้น พ่อต้องบอกสิ่งนี้แก่ลูกด้วย ไม่มีใครนอกจากพ่อจะพูดว่า: โอ้ ลุกๆ จดจำพ่อ! สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะจดจำวงจรของสิ่งสร้าง เพียงใช้ความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นหนทางของความรู้อ ความรู้เป็นผลรางวัลที่ลูกได้รับมาเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วเป็นเวลาครึ่งวงจรลูกได้รับผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือผลรางวัลของความสุขและสิ่งอื่นนั้นคือผลรางวัลของความทุกข์ ละครของความสุขและความทุกข์นั้นได้ถูกสร้างขึ้นมา มีความสุขในโลกใหม่และความทุกข์ในโลกเก่า ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พวกเขาพูดว่า: ขจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เราเกิด! อาณาจักรของราวันดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครในพวกเขาเห็นว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถขจัดความทุกข์ของลูก หมอนั้นก็เยียวยาโรคภัยของร่างกาย แต่นั้นเป็นไปชั่วคราว สิ่งนี้ถาวรถึงครึ่งหนึ่งของวงจร โลกใหม่นี้ลูกเรียกว่าสวรรค์ อย่างแนนอนที่ทุกคนนั้นจะมีความสุขที่นั่น ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดนั้นจะอยู่ที่ไหน? ไม่มีใครสามารถคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่านี่คือการศึกษาล่าเรียนเป็นบางสิ่งใหม่และผู้เดียวที่กำลังสอนลูกก็ใหม่ด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา เป็นสิ่งที่แท้จริงที่มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทองและดังนั้นศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นก็จะถูกทำลายอย่างแนนอน เวลานี้ลูกรู้ว่าโลกใหม่คืออะไร โลกเก่าคืออะไร และใครอาศัยอยู่ในยุคทอง ในยุคทองมีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้นนี่คือเรื่องราวของ 5000 ปี พ่อบอกลูกว่าเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ด้วยการให้ 84 ชาติเกิดเวลานี้พวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองเวลานี้พวกเขาจึงร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระเราเกิด ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วพวกเขาก็ลงมาเล่นบทบาทของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงไปผ่านสภาพสะโต ราใจ และตาโม ผู้ที่สะโตประธานก็กล่าวได้ว่าปราศจากกิเลส ผู้ที่ตาโมประธานก็เรียกตนเองว่ามีกิเลส พวกเขาเชื่อว่าเหล่าเทพเคยปราศจากกิเลสและพวกเขานั้นมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพอย่างรวดเร็วเพราะพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ชาวคริสต์ยกราบไหว้บูชาพระคริสต์เพราะพวกเขาเป็นของศาสนานั้น ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกถึงเป็นของศาสนานี้ เหล่าเทพนั้นเคยปราศจากกิเลสและเวลานี้กลายเป็นผู้ที่มีกิเลส มี

การทำร้ายกันอย่างมากมายเนื่องจากกิเลส พอพูดว่า: ด้วยการจดจำพอ บาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะกลับมามีความสุขอย่างต่อเนื่อง ที่นี้มีความสุขทุกข้ออยู่เสมอและความสุขชั่วคราว ที่นั่นถึงแม้ว่ามีความแตกต่างในสถานภาพของแต่ละคน ทุกคนก็อยู่อย่างมีความสุข มีอาณาจักรของความสุขและอาณาจักรของความทุกข์ด้วยเช่นกัน เมื่อพอมาอาณาจักรของราชาที่มีกิเลสก็มาถึงจุดจบเพราะผลรางวัลของเวลานี้ต้องจบลง เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องทำตามครีမ်ทของพ่อ พอพูดว่า: เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้นพ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน ค่ายกย่องนี้เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่เป็นค่ายกย่องของมนุษย์ใด ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ เมื่อเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เราก็บริสุทธิ์ มีลูกๆ เท่านั้นที่มีความรู้ของพระเจ้านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถมีความรู้นี้ เช่นที่พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ดังนั้นท่านต้องทำให้ลูกๆ ของท่านทัดเทียมกับตัวท่านเองอย่างแน่นอน ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีคำแนะนำของพ่อ เวลานั้นลูกรู้ว่าพระเจ้า ผู้ที่ค่ายกย่องของท่านนั้นสูงส่งอย่างยิ่ง กำลังทำให้เราสูงส่งเช่นนั้นและดังนั้นลูกต้องทำให้ตัวลูกเองสูงส่งเช่นนั้น บ้างก็พูดว่า: ผู้ที่มีคุณธรรมสูงส่งที่ดีมาก เขาเป็นเช่นเทพ บางคนผู้ที่มีธรรมชาติที่สงบและไม่เคยประณามหรือดูถูกดูหมิ่นใครก็กล่าวได้ว่าเป็นคนดี อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้รู้จักพ่อหรือวงจรโลก เวลานั้นพอมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ นี่คือโลกเก่าและนั่นคือโลกใหม่ มีอาณาจักรของเหล่าเทพที่นั่น อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคเหล็ก แต่อาณาจักรอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ที่นั่น เวลานั้นอาณาจักรจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดกำลังจะถูกทำลายและอาณาจักรเดียวกันกำลังมีการก่อตั้ง มีเพียงเมื่ออาณาจักรไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปเท่านั้นที่พอมาและก่อตั้งสิ่งนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำเช่นนี้ได้ ลูกๆ ควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อ แน่หนอนที่ลูกทำสิ่งที่พอบอกให้ลูกทำ ก่อนอื่นใดพอพูดว่า: จดจำพอและทำงานรับใช้ด้วยการชี้หนทางแก่ผู้อื่น ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะได้รับผลกระทบจากสิ่งนี้อย่างแน่นอน เรายกย่องพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อมีคุณธรรมและดังนั้นท่านเท่านั้นที่มาเพื่อทำให้เรามีคุณธรรม พอพูดว่า: ลูกๆ กลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง! นั่งและบอกแก่ผู้อื่นด้วยความรักว่า: พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องและพอจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน การทำลายที่ยิ่งใหญ่ของโลกเก่าเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ก่อนหน้านั้นด้วยเมื่อพระเจ้าได้สอนราชาโยคะ สงครามมหากาฬที่ยิ่งใหญ่ก็เคยเกิดขึ้น เวลานั้นมีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวที่เวลานี้ได้หายไปแล้ว เวลานั้นพอมาและก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายศาสนานับไม่ถ้วน พ่ออธิบาย: พ่อสร้างไฟบุชายัญนี้และเพื่อที่จะพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พอบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่ดินแดนของความตายต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน พ่อคือผู้สร้างของโลกใหม่ ดังนั้นท่านต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน เปลวไฟของการทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า และแล้วผู้คนก็จะเชื่อว่าลูกกำลังบอกสัจจะและนั่นคือสงครามมหากาฬที่เดียวกัน สิ่งนั้นโด่งดังอย่างยิ่งและดังนั้นพระเจ้าต้องมีชีวิตอยู่ที่นี้เวลานี้ด้วยอย่างแน่นอน ลูกสามารถบอกพวกเขาด้วยเช่นกันว่าพระเจ้ามาอย่างไร ลูกสามารถบอกทุกคนว่าพระเจ้าอธิบายแก่ลูกโดยตรง ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! ในยุคทองทั้งหมดนั้นสะโตประธานในขณะที่เวลานี้พวกเขาหันหน้าไปประธาน เวลานั้นจึงกลับมาสะโตประธานอีกครั้งเพื่อที่ลูกจะสามารถไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พอพูดว่า: เป็นเพียงด้วยการจดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะโตประธานและกลายเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน เราคือผู้นำทางทางจิตในการจาริกแสวงบุญของ “มานมานะบาฟ” พอมาและก่อตั้งศาสนาของราชวงศ์บราห์มิน สุริยวงศ์และจันทรวงศ์ พอพูดว่า: ถ้าลูกไม่จดจำพอภาระของบาปของหลายชาติเกิดจะไม่ถูกขจัดทิ้งไป นี่คือความใส่ใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก โอ้ คู่รักของฉัน ในขณะที่กระทำการกรรมและธุรกิจของลูก จงจดจำฉัน พ่อผู้เป็นที่รักของลูก! ลูกแต่ละคนต้องดูแลตนเองอย่างเต็มที่ จดจำพ่อ! อย่าได้ทำสิ่งใดที่เป็นบาป เผ้าแต่ให้ศาสน์ของพ่อแก่ทุกบ้านและบอกพวกเขาว่าบารัตเคยเป็นสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ เวลานั้นเป็นนรก นี่คือสงครามมหากาฬที่เดียวกันสำหรับการทำลายนรก เวลานั้นจึงกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ! คำสั่งของพ่อก็คือ: ไม่ว่าลูกจะยอมรับสิ่งนี้หรือไม่ก็ตาม พ่อได้มาเพื่อให้ศาสน์แก่ลูก คำสั่งของพ่อคือ: บอกศาสน์ของพ่อแก่ทุกคน ลูกๆ บางคนก็ถามพ่อว่าพวกเขาควรทำงานรับใช้อะไร บาบาพูดว่า: เผ้าแต่ให้ศาสน์ จดจำพอและอาณาจักรของลูกและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ไปที่วัดและกิตะพาทชลา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้พบผู้คนมากมาย ลูกต้องยกระดับผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ พ่ออธิบาย: กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ! หากพฤติกรรมของลูกไม่ดี สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เวลาเพียงเล็กน้อยอย่างยิ่งที่หลงเหลืออยู่ จดจำพ่อผู้เป็นที่รักจากผู้ที่ลูกได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์จากท่าน หากลูกคนใดไม่สามารถให้ความรู้ได้ เพียงแต่นั่งอยู่เบื้องหน้าภาพบันไดแล้วคิดว่า: เราได้ถือกำเนิดมาในวิธีนี้และนี่คือวิธีการที่วงจรเผ้าแต่หมุนไปและแล้วลูกก็จะสามารถอธิบายได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกคิดถึงอยู่ภายในจะออกมาข้างนอกอย่างแน่นอน เราจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพอและแล้วเราก็จะไปปกครองในโลกใหม่ เวลานั้นคือสภาพของการใต้เต้าพัฒนาของเรา ควรที่จะมีความสุขนี้อยู่ภายใน เราจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นและแล้วก็

ไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต รายได้นั้นใหญ่หลวงมาก ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆ แต่เพียงแต่จดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ต้องมีการปลูกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง หากพฤติกรรมของลูกนั้นไม่ดี ลูกจะไม่สามารถเข้าถึงความรู้และลูกจะไม่สามารถอธิบายให้แก่ใครตาม ทำความเพียรพยายามที่จะก้าวไปข้างหน้า อย่าได้ล่าช้าอยู่ข้างหลัง ด้วยการทำงานรับใช้ที่นิตรรศการลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างใหญ่หลวง เพียงแต่บอกพวกเขาว่า: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ ด้วยการจดจำผู้ที่มีร่างกายลูกจะสะสมบาป พ่อคือผู้เดียวที่ให้มรดกแก่ลูก พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อมาและพาลูกไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกควรจะมีใจใฝ่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ที่นิตรรศการและงานออกร้าน ให้ความใฝ่ใจต่องานรับใช้ ลูกๆ ควรจะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว ชี้นทางที่แท้จริงแก่ทุกคน ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูกจงดูแลตนเองอย่างสมบูรณ์ อยู่ใน การจดจำระลึกถึงผู้เดียว
2. มีความใฝ่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกและกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

พร: ขอให้ลูกตระหนักถึงคาราคารวันฮาร์ (ผู้สร้างแรงบันดาลใจและผู้ที่ทำ) และสัมผัสประสบการณ์โยคะที่ง่ายดาย และกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ ขณะปฏิบัติงานใดๆ ให้สำเร็จ จงตระหนักว่าใครอยู่เบื้องหลัง ผู้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ ลูกไม่สามารถประสบความสำเร็จในงานใดๆ โดยปราศจากผู้อยู่เบื้องหลัง ดังนั้น ขณะทำงานใดๆ ให้สำเร็จ ให้คิดว่าลูกเป็นเครื่องมือและเป็นพ่อผู้ทรงอำนาจที่ทำทุกสิ่งให้สำเร็จ ทำการกระทำในการตระหนักนี้ และลูกจะมีประสบการณ์โยคะอย่างง่ายดายต่อไป และแล้วโยคะที่ง่ายดายนี้จะช่วยให้ลูกปกครองอาณาจักรได้อย่างง่ายดาย สันสการ์ของลูกที่นี้จะพาลูกไปที่นั่น

คติพจน์: ความปรารถนาเป็นเหมือนเงา และถ้าคุณหันหลังให้กับมัน สิ่งเหล่านั้นจะตามลูกไป

*** โอม ชานติ ***